

[Boligministeren.]

domme for at kunne erhverve ejendom på andelsbasis, når ejeren ønskede at sælge, og det er mit indtryk, at de overtagelser, der har fundet sted på dette grundlag, har været til stor glæde og tilfredshed for beboerne, netop fordi de derigennem har sikret sig en stabilitet i deres boligforhold og derigennem også har fået indflydelse på ejendommens administration.

Regeringen er af den opfattelse, at man bør støtte denne tanke, der er kommet til udtryk ved ændring i boligstøtloven af 1958. Her fik man som rigtigt påpeget af det ærede medlem indført en bestemmelse om, at der kunne ydes statslån til overtagelse af ejendomme på den måde. Det havde nemlig vist sig i flere tilfælde, at overtagelsen ikke kunne gennemføres, fordi det ikke havde været muligt for de hidtidige lejere at tilvejebringe den fornødne kontante udbetaling.

Når det ærede medlem nu rejser spørgsmålet om at give lejerne en egentlig forkøbsret, så mener jeg i fortsættelse af det, jeg her har sagt, at denne idé rummer tanker, som det nok er værd at overveje. Jeg har en fornemmelse af, at overdragelse af ejendomme til lejerne kunne få et større omfang, hvis man blot sikrede sig, at lejerne blev bekendt med, at den nuværende ejer overvejede at sælge sin ejendom. Men jeg tror, det i mange tilfælde går sådan, at ejeren ikke tænker på denne mulighed, og at lejerne først bliver bekendt med, at der havde været mulighed for at erhverve den ejendom, de bor i, på et tidspunkt, da salget har fundet sted. Ejeren havde i og for sig ikke haft noget imod, at lejerne var indtrådt som købere.

Der er imidlertid flere problemer, der må tages med i overvejelserne om at gennemføre en egentlig forkøbsret for lejerne. Det kan skabe en række problemer, og jeg skal nævne nogle enkelte.

Det må først og fremmest undersøges, hvilken indflydelse en eventuel forkøbsret, en sådan udtalt forkøbsret, som der her er tale om, kan tænkes at få på omsætning af private udlejningsejendomme. Der kan være mange andre problemer, f. eks. det praktiske problem om, hvem ejeren i givet fald skal rette henvendelse til. Der findes jo ikke lejerforeninger ved alle udlej-

ningsejendomme, og hvor de findes, er det ikke på forhånd givet, at de kan betragtes som fuldgyldige repræsentanter for beboerne. Også spørgsmålet om, hvilken frist man skal give lejerne, må overvejes, og man kan her bygge på de erfaringer, man har fra de overtagelser, der allerede har fundet sted på andelsbasis.

Jeg nævner altså, at der er en række problemer, som må tages op, der må undersøges, men jeg er villig til at overveje sagen nærmere med henblik på et videre initiativ i så henseende.

Lannung: Jeg vil gerne takke den højtærede boligminister for hans meget villige svar. Jeg er netop bekendt med, at der fra flere sider har været interesse for lejerovertagelse af større udlejningsejendomme, og det er også sket i flere tilfælde, men at det undertiden netop har knebet med at være velunderrettet i tide, og på denne baggrund vil det også være en værdifuld nydannelse at sikre lejerne en sådan forkøbsret, som der her er tale om.

De mere tekniske detaljer, som den højtærede minister nævnte, må selvfølgelig undersøges nærmere, men vil let kunne klares, når det kommer til stykket.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgertiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående beretning til folketinget om Nordisk Råds 7. session.

Valgt blev: *Einer-Jensen, Alsing Andersen, Holger Eriksen, Victor Gram, Poul Hansen (Grenå), Kolbjørn, Lars M. Olsen, Morten Larsen, Niels Andersen, Erik Eriksen, Marius Buhl, N. Chr. Christensen, Harald Nielsen, Johan Poulsen, Ole Bjørn Kraft, Marie Antoinette von Lowzow og Poul Thomsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere.